

veren og skyldneren ved aftalens indgåelse har haft andre ting at hæfte sin opmærksom ved end det på det pågældende tidspunkt meget teoretiske, hvad der skulle ske, hvis han senere ikke kunne betale alle sine afdrag til tiden.

For situationer af den art kunne man overveje en regel om, at der skulle ske individuelle domstolsafgørelser. Det vil imidlertid medføre betydelige besværligheder i praksis, og der ville ingen sikkerhed være for, at man herigennem ville opnå den samme opfattelse i ensartede sager, som blev afgjort på forskelligt sted og tid.

For at skære igennem er der derfor i forslaget § 4 angivet de helt præcise normer for, hvor store afvigelse der skal respekteres.

Vedrørende ældre krav findes det rigtigt,

at loven ikke skal gøre indgreb i allerede etablerede retspositioner, og det findes også rigtigt, at det praktiske liv får en passende periode til at gøre sig bekendt med de nye regler, før disse træder i kraft. Derfor er det i forslaget § 5 bestemt, at de hidtidige regler skal gælde for alle krav, som forfalder den 30. juni 1978 eller tidligere. Da de hidtidige lovbestemmelser finder anvendelse på disse krav – også med henblik på renter, der måske først betales om 5, 10, 15 eller 20 år – findes det ikke rigtigt at indsætte nogen lovophævelsesbestemmelse. Det er jo lige så utvivlsomt lovfortolkningmæssigt, at der selv i mangel af en sådan vil være tale om at anvende den nye lov, når pengekravene er forfaldet den 1. juli 1978 eller senere.

Albertsen (S) Ole Espersen (S) fmd. Hjortnæs (S) Tove Lindbo Larsen (S)

Winnie Russell (S) Jimmy Stahr (S) Bernhard Baunsgaard (RV) Nathalie Lind (V)

Anders Andersen (V) Annelise Gotfredsen (KF) Mimi Jakobsen (CD) Inge Krogh (KrF)

Glistrup (FP) Kjærulff-Schmidt (FP) Voigt (FP) Ebba Strange (SF)

Tove Jørgensen (DKP)

Partierne DR og VS var ikke repræsenteret ved medlemmer i udvalget.